

Bornholm (N. S. Jensen); men jeg maa dog her tillade mig at bemærke, at Havnen er ganske vel stille; thi dens Indtægt — jeg tror dens Overskud — har været i 1891 6,000 Kr., og de Andragender, der have været indgivne til Indenrigsministeriet og Finansministeriet, ere heller ikke gaaede saa vidt, som Udvalget nu foreslaar. Der er andraget om 10 Mars forlænget Rente- og Afdragsfrihed for et Laan paa 30,000 Kr. — Laanet paa de 10,000 Kr. er slet ikke omtalt. For de 30,000 Kr.s Vedkommende er det aflaaet. Andragendet er indbragt i 1891, først i Oktober og igen tror jeg i November f. A. og foreligger nu i Ministeriet. Altsaa, det, Udvalget har foreslaaet, er, langt mere end det, Indehaverne af Gudhjem Havn have ansøgt Ministeriet om. For Juelsminde Havns Vedkommende vil jeg ogsaa tillade mig at fastholde min Stilling. Jeg har ogsaa der tilladt mig at sige, at efter at man ved Rønne Havn er kommet ind paa et Tilskud til Forrentning i Stedet for et rentefrit Laan, var det rimeligt ogsaa at gaa den Vej her. Hvorledes den ærede Ordfører saa kom til den Sum, der blev opgivet, fortaar jeg ærlig talt ikke. Det er klart, at man ikke behøver at komme til en saadan Sum her; men Sandheden er den, at de, der ere interesserede i denne Havn, have aldrig kunnet enes, og jeg tror ikke, den vil faa nogen væsentlig Betydning, hverken for den vedkommende Egn eller overhovedet. Der har været al Grund for Ministeren til at stille sig som hidtil, og jeg gentager, at vil man i det hele taget noget der, er det rimeligt at gaa den ny Vej, som man er gaaet ved Rønne Havn, Tilskud til Forrentning, i Stedet for at gaa den ældre Vej at give rentefrit Laan, som man saa igen om nogle Aar skal til at gøre rente- og afdragsfrit.

Den fungerende Ordfører (Neergaard): Den højtærede Minister tillægger mig altfor store Planer med Hensyn til Aarhus-Kalundborg-Routen. Han kom ind paa at tale om noget saadant som en daglig Route, to Ssbrydere, Render i Kattegat, altsammen Ting, jeg slet ikke har talt om. Jeg har taget Tingene langt mere beskædent og talt om, at hvis man fra først af havde haft en Ssbryder til Anvendelse der,

saa vilde man kunne have holdt Farten meget længere aaben end nu. Jeg tror heller ikke, det kan bestrides. Der er virkelig en Mellemting mellem at holde en daglig Fart fuldstændig sikker ligesom over Store Bælt, og saa det — jeg indrømmer, at mere ligger der ikke inden for Rammerne — at man anvender en Ssbryder, for at holde denne Route aaben, som jeg paaastaar, er lige saa stor en Route som nogen anden, med Undtagelse af selve Routen over Store Bælt. Andet har der altsaa ikke været Tale om. Jeg indrømmer, at det at holde en Ssbryder til at bryde Render gennem Kattegat overhovedet ingen Steder har hjemme. Jeg tror heller ikke, denne er kommet frem for Alvor. Men derfor kunde en Ssbryder meget godt bryde en Rende Kalundborg Fjord ud og saa gaa til Aarhus Havn. Det er noget ganske andet. — Med Hensyn til Landbosforeningerne og Husmandsbevillingen mente den ærede Minister, at det var meget lidet overbevisende, at 46 jydsk Landbosforeninger — i alt Tald for det store Flertals Vedkommende — havde ønsket denne Forhøjelse af Husmandsbevillingen; han mente, at de ønskede altid mere; det var ikke noget, man kunde slutte fra. Det er heller ikke Finansudvalgets Praksis at tage alle Andragender for gode Varer. Vi betragte det ikke som fyldestgørende Motiv til at give en Bevilling, at nogle Mennesker have søgt derom. Men i dette Tilfælde her slaar Ministeriets Betragtning slet ikke til. Landbosforeningerne have nemlig ingen som helst Fordel af denne Bevilling. Den gives ikke til Landbosforeningernes almindelige Formaal. Det er jo kun en Bevilling, som gaar gennem deres Hænder, som de have den Uvejlighed og Pligt at udbede, og dette Forhold kan derfor slet ikke sammenlignes med, at en Forening begærer Forøgelse af Midlerne til sine almindelige Formaalets Fremme. Det er to ganske forskellige Ting. Naar den ærede Minister bad mig vise ham et eneste Eksempel paa, at en Landbosforening ikke havde ønsket Forøgelse af denne Bevilling, vil jeg henvise den ærede Minister til de Stemaer, vi have modtaget. Der er adskillige Landbosforeninger, der have svaret nej. Og hvorfor? Ganske simpelt, fordi der inden for vedkommende Landbosforeningers Kredse ikke har vist sig Trang til